

Bahram Asemi

- Şirler -

Yayın Tarihi:

8.2.2011

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bahram Asedi (1965)

Şiirde Sınmaz tehellüs eden Bahram Asedi 1965-ci yıl Urmuda doğulmuşdur. İlk ve orta okulların orada bitirirken pedagoji tehsili almış ve 1986-cı yıldan dolayı öyretmenlik yapıyor.
Bahram Asedi 20 yaşından şiir yazıyor ve onun şu ana kadar 30dan fazla kitapları çap olub. Onun işlediği ve yazdıkları ancak türk dili ve edebiyatı olubtur.

Eserleri:

Bahram Asedinin kendi şiirlerinden çap olan kitaplar şunlardır

- 1- Aşık maktebinde
 - 2- Azerbaycan oğluyam
 - 3- Duyguların bendi
 - 4- İrfan meclisinde
 - 5- gemname
 - 6- Lirik şiirler
 - 7- Şiirler ve şairler
 - 8- Uçrum
 - 9- Yeşil bayrakın altında
- Onun çocuk edebiyatında olan işleri

- 1- Gün çıktı
- 2- Hayvanları tanıyak
- 3- Yağdı yağışlar

Nesr yazıları

- 1- Aktarışlar ve araştırmalar
- 2- Azerbaycan edebiyatının birincileri
- 3- Dünya takvimleri ve Türk takvimi
- 4- İran Aşıkları
- 5- Makaleler
- 6- Şiir öyrenelim
- 7- Türkçeni koruyak

İşlediği ve çapa verdiği divanlar ve edebi işler

- 1- Ali aleyhissalamın divanında ahlaki nükteler(Arapçadan tercüme)
- 2- Azerbaycan bayatıları(köçürme)
- 3- Baba Tahirin divanı(Farsçadan tercüme)
- 4- Çerşembeler(köçürme)
- 5- Dedemiz korkut (boyların müasirleşmiş metni)
- 6- İmadeddin Nesimi(divan)
- 7- Mehemmet Fuzuli(divan)
- 8- Molla Penah Vakif(divan)
- 9- Molla Veli Vidadi(divan)
- 10- Şiir tonkalı(100 şairin antolojisi)

Şunlardan ilave bahram esedinin çeşitli konularda çok sayılı yazıları ve mekaleleri dergilerde çap olubtur. Bahram asedi 2003-cü yıldan Urmuda çaba

gösteren YAZ yayınlarının yöneticisidir

Ağlağanlar Fesli

Geldi yaz fesli gülüstan bir daha reyhanlıdır
Güller üsteyda bülbül neğmeli destanlıdır
Yüz min işveyle gezir dağları kehlikler, ne den?
Soymuş ağ paltarı dağ geymiş yaşıl seyranlıdır
Al yanağın gizledib konçe utancakdan, bakın
Terleyib yaşıl duvağı bakışı sehmanlıdır
Gül sorub bülbül kanın ondan olub kıp kırmızı
Dişleyibdir gül dodağın bülbül ağzı kanlıdır
Ağlağanlar fesli dir dindirme ağlar ağ bulud
Çaxmağın çaxdıkca şimşek ağ bulud leysanlıdır
İnce kollar titre yirler yel - yağışdan körpe tek
Çetirin açmış göy ağaclar başları kalxanlıdır
Türfe menzil dir çemen taze gülüstan dir yamac
Bir hükümet dir kurulmuş adlıdır hem sanlıdır
Bir hükümet dir bu kim noksan bulunmaz zatına
Şövekti günden güne artır şerefli - şanlıdır
Aç besiret gözlerin arif ol ey ehl-i nezer
Başsız olmaz bu yekin, elbette ki sultanlıdır
Sultanın bulmuş gönül ondandı he rgün, her gece
Zikri tekbir olmada dayim dili Kuranlıdır
Lövheşallah bir bele hüsn-i tecellaye Xuda
Her yana baksam gözümde sure-yi rehmanlıdır.

Bahram Asedi

Ağlaram

Ayrılıkdan nazenin gündüz - gece kan ağlaram
Fikrim olmaz deyke sensiz her an ondan ağlaram
Çün gece gördüm ki şemi ağlayırdı men kimi
Men de göz yaşın töküb şeme verib can ağlaram
Ağlamake hedd yok, her lehze, her an, her saat
Gün çıxıb batmış keder axşam ‏ ile dan ağlaram
Bundan evvel ağlamazdım indi amma nazenin
Çün olub sensiz işim ah ile efkan ağlaram
Çox çetin ağlardım ey gül, sen alalı kelbımı
Ağlaram çox ağlaram, gel gör ne asan ağlaram
Ey vefasız sen gedib eğyar ile eyleş, dolan
Men de sine‏ mde koparıb odlu tufan ağlaram
Ağlaram dağ, daşda, çölde, gölde, orman, çayda da
Göylere başım tutub ah ile her yan ağlaram
Ağlayan bu göz deyil, ruhdur, eritmiş canımı
Bilmek istersen niğarım, gör ki hardan ağlaram
Ağlamakdan fariğ olmam men dahı bir lehze de
Derdlere toxtak odur ondandı her an ağlaram
»ağlama «emrin verib artık meni ağlatma ki
Olmayınca işlerim yar ile sehman ağlaram
Ey könül, sen ağladın yandı, yaxıldı kelb‏ ler
Toxtamışdım, bir daha bu ağlamakdan ağlaram.

Bahram Asedi

Ahret Seferi

(bu dünya fanıdı fanı
Kalan bu dünyada hanı?)
Felek ezelki gününden
Bele koyubdu binanı

Bu güsse bağı delibdi
Bu derd yaman yekelibdi
Gedenlerin geleni yok
Gelen gederki gelibdi

Bu dünya şaxeli bir yol
Here ona geli bir yol
Akıllı bir yol ötübdü
Geder ona deli bir yol

Bu yol gedir hara kardeş?
Matam bu yollara kardeş
Ömür gödek yol uzundur
Bu derde kıl çara kardeş

Eşitmedim de sesin ben
Gedenlerin hevesin ben
Gözü yumub açanadek
Görenmedim neçesin ben

Filani de köçe getdi
Ömür günü hiçe getdi
Konub da kuş gibi uçdu
Nece geldi nece getdi!

Olmalıyız halı biz de
Gedenlerin dalı biz de
Getmeliyik bu katarla
Kalmayalım dalı biz de

Bağlayalım şe le burdan
Köçmemişik hele burdan
Biz Ahret seferinde
Tutak gelin şe le burdan.

Bahram Asedi

Alış-verişçi Toprak

Bin - bin insan udan toprak
Bin - bin yeni nimet verir
Bin - bin canı toprak edir
Bin - bin yeni hilket verir

Her buğdasın biçende biz
Minnetdarık ibaretli
Biz deyirik bu topraka
Sehavetli, bereketli

Bu toprakda ne vardı ki?
Çöle sere nemetini
Önce udar insanları
Sonda vere nemetini

İnsan alır çayır verir
Aceb alış - veriş var
Yoncasını göğertmeğe
Beyinlere yürüşü var.

Bahram Asedi

Allah Yaradıb

Yerde geden karınca
Kulcul eden hündüşka
Her kılığı her donu
Allah yaradıb onu

Saysan her gece yarı
Gökdeki yıldızları
Sayanmazsan yok sonu
Allah yaradıb onu

Güllenir bahçe yazda
Kızılanır payızda
Kışda var karı - donu
Allah yaradıb onu.

Bahram Asedi

Anamın Dili

Senin senliyini sende koruyan
Atalardan kalmış ana dilindir
Gözellik istersen var güzelliği
Derinlik istersen bu dil derindir

şirinlik istersen şirindir baldan
Esreklik istersen esrek olursan
Duyđu ifadesi bu dilde asan
Sehv edir kim dese bu dil çetindir

Sufrası, nimeti olan dilimin
şair tebiyeti olan dilimin
Dillerce kúdreti olan dilimin
Neden se ocağı böyle serindir?

Serin ocağına odun olarık
Aleme bir yeni haray salarık
Onsuz hazellenip, onsuz solarık
Kuşların da sesi onsuz hazindir

Benimle ağlayıp - gülmek istesen
Gözümün yaşını silmek istesen
Könlümün sirrini bilmek istesen
Anamın dilinde gel beni dindir.

Bahram Asedi

Ata Muhabbeti

Ođul, dűşűmezsen deyerdi atam
Ata olmayınca ata kadrini
Gah gülűmsenerdim, gah utanardım
Dűşűmezdim ancak ata kadrini

Atanın kadrini Şimdi bilirem
Onun muhabbeti nece derindi
Ata muhabbetin dűşűnűrem çűn
(saçına den dűŐműŐ atayam İndi)

Oğluma deyirem hele bilmezsen
Ata olmayınca ata kadrini
O gah gülűmsenir gah da utanır
DűŐünmeyir ancak ata kadrini

Bir zaman oğluna deyecek oğlum
Bu tekrar ediln aynı sűzleri
Nece ki tekraren deyilibdi bu
Yadlara yad veremz zamandan beri

Nece ki műkaddes sayılıb bizde
Ananın uŐađa verdiyi sűdű
O kader műkaddes sayılır sűzsűz
Ata muhabbeti, ata ođűdű

Atanın adını eŐidende ben
Zehnimde bir cesur heykel yaranır
O hem cesaretli, hem bilicidir
Arkamda kudretli bir el yaranır

Atanın adına dayanarak ben
Karşımda dayanmır ne tufan ne sel
Őűbhelenmiyorum, bende olmayır
Dahi zorbalara eğilen bir bel

Öyűnc olub bize atanın adı
Esgi tarihlerde, izlerimizde
Bileklerimizde gayret olubdur
Kudret olub bizim dizlerimizde

Ata bir semavi, ilahi nemet
Ata evimizin yaraŐıđıdır
Ata ruhumuzun direk-dayağı
Ata kalbimizin nur-ıŐıđıdır.

Bahram Asedi

Ay Allah

Hakikat yoluna, Hak nizamına
Sen bizi hidayet ele ay Allah
Adalet adına susamışık biz
Sen bize adalet ele ay Allah

Deyek derdimizi ya Rab kimlere?
İnsaf inayet et bu hekimlere
Burunları yelli o hakimlere
Sen bizi amanet ele ay Allah

Kelbimizdeki bu iti d y nt 
Birce arzunu da bize  ok g r 
Aydın bir sabahı ışık bir s bh 
Sen bize beşaret ele ay Allah

Yoksuluk rahm ele ey İlahi gel
Bize dil a masın dahı her değel
Varlı eteyine uzanmayan el
Sen bize keramet ele ay Allah

Ey Kadir, m teal, sen ey bibedil
Koyma bundan artık biz olak zalil
Yaltaklık semetine  evrilmeyen dil
Sen bize inayet ele ay Allah

Ey m ktedir, kavi, ey sexi, kenil!
Zef ile  ağırır Esedi seni
Rizayetin olan semte d nmeni
Sen bize beşaret ele ay Allah.

Bahram Asedi

Bakışlar

Seninle bir lehze yüz - yüze geldik
Deryaca gösterdi melal bakışlar
Seninle birce an göz-göze baktık
Minlerce söz dedi bu lal bakışlar

Deryaca var idi sözüm seninle
Danışmak isterdim özüm seninle
Dünyaca danışdı gözüm seninle
Dilime vermedi macal bakışlar

Gözüm deyen sözü dil deyenmedi
Çalışdı hafta, ay, yıl deyenmedi
Bem söyleyenmedi, zil deyenmedi
Demeğe gösterdi kamal bakışlar

Bu lal bakışların manası derin
Bu lal bakışlara bakmayın serin
Ey lal bakışlarım hüner gösterin
Sizi görmeyesiz zaval bakışlar.

Bahram Asedi

Bana Gel

Getme ey sevgili canan bana gel
Vere#8207; sen ta ki bana can bana gel
Sensiz aramımı verre#8207; m elden
Sensiz ollam ki yarımcan bana gel
Sen benim ruhuma sultan oldun
Ey benim ruhuma sultan bana gel
Cism sensiz ne#8207; di? Bir et tike#8207; si
Çıxa ta şur canımdan bana gel
Gel benim cismde#8207; ki canım ol
Ey damarımda bana kan bana gel
Axşama döndü danım, kaş karalib
Gel ele axşamımı dan bana gel
Esedı ah ele#8207; yer axşamlar
Derdine eyle#8207; yer efkan bana gel
Dermanım derde dönür çün sensiz
Ey benim derdime derman bana gel.

Bahram Asedi

Başlanışn İlki

Şairlik bağçamda bir dil becerdim
O dili danişan dil yorulmasın
Tebimin bağında besledim bir gül
O gülü koruyan el yorulmasın

Yürek heraretim her gündüz - gice
Gözümün nuru ile gitmesin heçe
Gah onu bülbüle benzettim nece
Gah ona ad verdim gül, yorulmasın

Alca yanakından ter tökülende
Benövşe süseni ser, tökülende
Telleri yüzüne her tökülende
Darağı ele çek tel yorulmasın

Ben haçan yorulsam söyleyin ile
Bağdaki çiçekde çokdu hövsele
Bu bir başlanışn ilkidir hele
Karşımızda duran yol yorulmasın
(aşık mektebinde) kitabından

Bahram Asedi

Bela Olan Aşk

Yar öz aşkini yüreye nece gör bela ele#8207; di
Nece gör bela ele#8207; di, beni mübtela ele#8207; di
Bana kalmayıbdı mekan, kapanıb bazar - dükân
Tükümü tenimde tikan, yolumu zola ele#8207; di
Ne deyim o cananıma? Bele kesd edib canıma
Bele#8207; di beni kanıma kaşımı ala ele#8207; di
Var olaydı gül üzümü, bana yol koyub izımı
Kızıl eyle#8207; cek üzümü mismi tela ele#8207; di
Aparıbdı canı ezel, ruhumu diriltdi gözel
Paxırın silib ne gözel, üre#8207; yi cela ele#8207; di
Alarak canı o hebib, sesini ucaldı xetib
İnanın bu yare deyib selaçı sela ele#8207; di.

Bahram Asedi

Benden Gözel Yar

Yarım taa ben tekin dildarı tapmış
Bele zenn etdi ki dinarı tapmış
Odur ki tapcağı erz etdi ey yar
Yyürek öz derdine gemharı tapmış
Yürekden sirrini aşkar ederken
Dedi dil mehrem-i esrarı tapmış
Neçe gün bu sayak etdi müdara
Bele gösterdi ki ilkarı tapmış
Görerken kisemi ahırda bom - boş
Düşündü: bir nahos - bimarı tapmış
Uzaklaşdı yad oldu asta - asta
Beni tapsaydı da naçarı tapmış
Dahı şimdi bene düşmez yakın o
Yekin benden gözel bir yarı tapmış.

Bahram Asedi

Benziyor

Sevgilim tutulub doluksunanda
Dağın zirvesinde mehe benziyor
Gülende, yanağa süzülen teri
(lale yarpağında şehe benziyor)

Gezmeye çıkanda peridir deyen
Sehv edir her ona beşer söyleyen
Cennetin bağını seyran eyleyen
Meleğe - huriye daha benziyor

Esedî, ona söz demerem acı
Gözümün nurudur, başımın tacı
Gahdan bir bakanda bene kıykacı
O bir tekebbürlü şaha benziyor.

Bahram Asedi

Bir Horuzun Üç Banı

Eyle bilirdim ki dexi sübh olub
Murğ-i seher tek bir ağız banladım
Seng şikest eyledi bal-u perim
Banlamağın hasilini anladım
(Sabir)
Sübh hayalı ile horuzlandıken
Ben de hop - hop tek bir ağız banladım
Kalmadı şalim bene de kol - kanad
Banlamağın ben de dadın anladım
(Şeheryar)
Bilmirem ahır ne horuzdur bu ki
Her kim onunla bir ağız banladı
Kalmadı biçareye bir kol - kanad
Banlamağın lezzetini anladı

Kol - kanadı kane batan bu horuz
Banladı öz ilk banın Şirvana
Bir asır ondan beri Tebrizde bak
Göklere feryad salan bir bana

Bir niçe on yıl sovuşub yok biri
Sabire ya Şeheryara ses vere
Atdana divare yuma güzlerin
Bir de kanadları çala bir - bire

Ben beçe sübhü eleyerken heyal
Urmuya bir banlamak etdim heves
Şirvanı Tebrize giden bir horuz
Urmuya da istedi salsın nefes

Daş bene yağdı daşın üstün nice
Kol - kanadım oldu tilit kan benim
Her yukudan daşlanan insan durub
Oldu benim kanlı bıçak düşmenim

Ben dahı islanmışam ay cuceler
Çok sözü de anlamışım ben daha
Korkmayıram dahı sudan her seher
Banlayaram banlamışım ben daha.

Bahram Asedi

Bir Ömür

Ben bir ömür istiyorum
Atam için
Anam için
Onlar beni büyüdüler
Onların bu emeklerin ödemeğe
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Hem azıma
Hem çokuma
Kani olan
İyi günde
Kötü günde
Bana munis
Bana hemdem
Evde hayat yoldaşıma
Onun hakkın ödemeğe
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Evladımı büyöderek
Boya - başa çatdırmağa
Kötülükten korumağa
Onlara kol - kanad verib
Bulutlarda uçurmağa
Bu arzunu bitirmeğe
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Yoksullukla vuruşmağa
Vila değil
Kasr değil
Apartuman istemirem
İpek ferşi verdim size
Bir zülü de yeter bana
Ben moblman istemirem
Ancak
Ancak
Ayilemin birinci ihtiyacların
Sade yemek - geymeklerin kazanmağa
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Öğrenmeğe
İlmin sonsuz deryasından
Bir kortum su götürmeğe
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Dostlarıma
Onlar ile oturmağa, söz demeğe, danışmağa
Onlar ile şirin geden söhbetime

Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Bu dünyayı gezmek için
Bu dünyanın
Elvan - elvan insanların, mekanların
Görmek için
Bu dünyayı bir sadece dolanmağa
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Halikime ibadete, itaete
Deyante
Yaradanın karşısında
Bir nefesin şükürüne
Bir ömür de çatışmazdır

Ben bir ömür istiyorum
Yazmağıma
Şiir deyim, neğme koşub
Duyguları yozmağıma
Ancak
Ancak bir saatda gördüğümü
Kalem alıb vasf etmeye
Bir ömür de çatışmazdır

bir ömür istemiyorum
Ben yüz ömür istiyorum
Ben bin ömür istiyorum
Var - yok ama bir ömrüm var
Bu bir ömrü
Ben bölürüm
Bin bir yere
Hereye bir
Serçe payı da çatmıyor
Odur benden gileylidir
Hemi atam
Hemi anam
Hayat yoldaşım
Evladım
Dostlarım da gileylidir
İlimde de çok geriyim
Hiç yeri de gezenmirem
Kavum - kardeş
Kitab benden gileylidir
Defter benden gileylidir
Duygularım, ihsaslarım
Hepisi yel olub gedir
Gileylilerimin ancak
Gönüllerini almağa
Bir ömür de çatışmazdır

Bana meded ele tanrı
Bana yardım ele Allah
Gileyliyem bu ömürden
Hey çekirim sineden ah
Bu kısa ömrün elinden
Sene penah, sene penah.

Bahram Asedi

Bir Yağış Damcısı

Ben bir damcı yağışam
Gökden yere yağmışam
Bir zaman bulud idim
İldırımında od idim
Ayrıldım o buluddan
Aralı gezdim oddan
Gökden yere elendim
Her yere sepelendim
Gökden yere yağanda
Gök yerlere yağanda
Menzereler görmüşem
Dağ - dereler görmüşem
Görmüşem susuzları
Sızlayır zarı - zarı
Görmüşem susuz gülü
Melul - melul bülbülü
Çölleri çat - çat gördüm
Susuz bir büsat gördüm
Ağız açır balıklar
Susuzdu buğdalıklar
Ay uşaklar, kalmışam
Derin fikre dalmışam
Bir alem bene bakır
Gedim hayana ahır?
Gedim dirildim gülü?
Sevindirim bülbülü?
Gülden gülab olum ben?
Gülabdana dolum ben?
Yoksa gedim ağaca?
Ağaçlar olsun yüce
Gözleyir çöller beni
Kurumuş göller beni
Buğda olum yoksa ben?
Sesim gelsin ekmekten?
Yesinler aclar beni
Yoksul mühtaclar beni
Kalmışam ay uşaklar
Dolmuşam ay uşaklar
Ben hayana gedim bes?
Hansı sese verim ses?
Siz bene yol gösterin
Düşünün derin - derin
kimin çok niyazı var?
Bene deyin uşaklar!

Bahram Asedi

Börk Koyan

Börk koyan çokdu bilmirem ki neden
Birisi yokdu geydire kürkü
Börk koyan sanma tek küçüklerdir
Yüce gök ondan etmeyir ürkü
En uca varlık adlanan gökler
Ya ola şahta ya ede bürkü
Bakasan reng be reng bulutlardan
Gök yüzünde güzel kurub sergi
Yüce varlıkların biri dağdır
Börk koyur dağa dağ edir mürgü
Ne olar ağ buluttan olsa eğer
Yüce baş dağlara koyur bürkü.

Bahram Asedi

Böyle Hörmət De Var

Dedi: dostum, seni konak etmişem
Konaklık bazarın lap dağ etmişem
Kimseye etmedim ben bu hörməti
Hiç kime vermedim ben bu kıyməti
Tavuklar düzmüşem süfreye nece
Çilovdan - pilovdan yeyersen gece
Şene mahsus olan bu hörmətimdir
Sexavet işledim sexavətimdir
Her ne yemeliden verirdi etir
Koydum ortalığa dostluğa hatır
Şimdi bölüşdürüm ben yemekleri
Çilov- pilov, tavuk, bal, çörekleri:
Tavuk alinindir, cüce velinin
Ciğər akıllının, yürek delinin
Çilov salamındır, pilov kelamin
Kabab kulamındır, şişlik balamın
Murabba hüsenin, bal hesenindir
Yağlı çörekler de hay çekenindir
Tavuğven budunu koy yesin emir
Kalan gemikleri sen götür gemir.
x

Bahram Asedi

Burnu İle Bakan

Bizden bir idde var gökde seyr eder
Sağ - solu, kabağı görenmez hiç vakt
Arkadan haberi yokdu mütleka
Özüne dayağı görenmez hiç vakt
Dünyadan gördüğü tikandır ancak
Çiçekli budağı görenmez hiç vakt
Körpe çiçekleri ayaklar, keçer
Işıklı şafağı görenmez hiç vakt
Özün güneş bilen bu aydındı ki
Lampalı çırağı görenmez hiç vakt
Onun ifadesi yeri parçalar
Gözü boylu dağı görenmez hiç vakt
Danışsa özünden boy verer ancak
Gerçeği dodağı görenmez hiç vakt
Yolunun üstünde düşer, tokkuşar
Kuyunu, kalağı görenmez hiç vakt
Burnu ile özgeye bakan, kardaşım!
Burnundan uzağı görenmez hiç vakt.

Bahram Asedi

Cıgala

Ben onu sevirem, o beni sevmir
Ben onu çekirem, o benden kaçır
Ben onu koyuram dudaklarıma
Bene dal çevirir, o tüstü ağır

Ben onu soruram, canım deyirem
O bene zehirli tüstü burakır
Ben onsuz nefesi çekmeyiremse
O benim sinemi od ile yakır

Ben onu ne kader sevirem artık
O bene o kader yetirir ziyan
Ben onu can tekin bağırama basır
O bene gün be gün getirir ziyan

Bu ne yoldaşlıktır bu ne refaket?
Nece ben girişim onunla sebre?
Ben onu çekirem, o beni çekir
Ben onu sineme, o beni kabre.

Bahram Asedi

Cüce

Bir balaca cüce#8207; m var
Cib-cib eder ses salar
Uşak#8207; dır uşak cüce#8207; m
Tükü yumuşak cüce#8207; m
İnce#8207; di barmakları
Kırmızı dırnakları
Çekdim ona men keşik
Koymadım tutsun pişik
Günde bir az boy atar
Yeye#8207; r iğer hoş yatar
Bir gün olar horuz bu
Banlayar:kukkuluku.

Bahram Asedi

Çal Sazını

Çal aşık çal yine her an sazını
Yorulan tebime derman sazını
Yere koyma ayağın daşlar ezer
Al ele bas döşe ceyran sazını
Çalgilen çal yeni bir fikr alıram
Her çalanda sen o vicdan sazını
Vatanın ince güzelliklerini
Eleyen hoşca nümayan sazını
Ulasın koyma bu yurda baykuş
Çal adaletli o divan sazını
Al ele bir de yine cingildet
Toz basa koyma o tufan sazını
Zülm gördükde bemi bom kimidir
Çalgilen zilleri üsyân sazını
Şese sal cengi koroğlu havasın
Kızdıran cengde meydan sazını
İlimiz yoxsul olar sazsız aşık!
Meclisin başına koy han sazını
Here bir ad ona verse ben de
Deyerm mülk-i süleyman sazını.

Bahram Asedi

Çeriye Rahmet

Çakkallar toy tutar, tülküler bayram
Aslanlar meydandan geri çekilse
Tülkü döyüşünden nereli aslan
Ölmelidir haçan diri çekilse

Haçan kurd meydandan çekilse asan
Amansızca tutar yerin bir dovşan
Akil insanları tez yıkar nadan
Ayak dalı koyub biri çekilse

Oynağan bir ata ki kaldık hasret
Aksak bir yabı da bize kanimet
Bize yol gösteren çeriye rahmet
Körler meydan açar çeri çekilse

Esedî ilhamın ilden alacak
İlin yaddaşında yerin salacak
Kavzadığı tozu hele kalacak
Kalem meydanından beri çekilse.

Bahram Asedi

Dağların Başı

Yarın kararın elden yar alar
Söz yokdur elden yar karar alar
Yarın kararın elden alarak
Döner yarından düz ilkar alar
Sondan ilkarın çalar daşlara
Aşıkın gözün şor sular alar
Rehm etsin deye sebr eder yıllar
Ne sevgi tutar ne dildar alar
Artık olarken yar etinasız
Bakmaz yarının rengi saralar
Ömrünün yayı kışa dönerken
(dağların başın kışda kar alar)
Rehm etmeyerek daş yürekli yar
Aşıkın canın intizar alar.

Bahram Asedi

Dedim-dedi

Dedim aşık olanın aşkı bruz olmalı#8207; dır
Dedi meşuk olana türfe rmuz olmalı#8207; dır
Dedim ey gül yükümü gül ele#8207; yib geldim ben
Dedi aşke varanın yükleri duz olmalı#8207; dır
Dedim aşık olanın şerti ne#8207; dir evvelde
Dedi aşıkde Fzuli kimi suz olmalı#8207; dır
Dedim axır eseri varmı yara bu suzun
Dedi meşuk üreyi bir tike buz olmalı#8207; dır
Dedim o sevgili#8207; ye vasil olanlar ne eder
Dedi her bir iş elinde onun uz olmalı#8207; dır
Dedim aya onu görmek dile#8207; yen kebe yapar?
Dedi yok, gahdan ona telli kopuz olmalı#8207; dır
Dedim aşık olalı sine kelisaye dönür
Dedi senan kimi karşında donuz olmalı#8207; dır
Dedim öz canımı bir lütfüne verre#8207; m, bana bak
Dedi aşık olanın canı ucuz olmalı#8207; dır
Dedim ehvalı yaman#8207; dır günü - günden üre#8207; yin
Dedi günden güne ehvalı yavuz olmalı#8207; dır
Dedim asude deyil konşu bu kelbin sesine
Dedi o banlamalı sesli xoruz olmalı#8207; dır
Dedim axır gözümün yaşına ev doldu sele
Dedi rengi o selin bil kanovuz olmalı#8207; dır
Dedim il#8207; lerle sene hesret olanlar var idi
Dedi aşkimden umanlar sinesuz olmalı#8207; dır
Dedim altmışda sene vasil olan heç tapılar?
Dedi yetmişde eger olsa kuduz olmalı#8207; dır
Dedim ey yar otuzunda çatanı gördüm ben
Dedi bu bir mahal iş#8207; dir yüz otuz olmalı#8207; dır
Dedim axır Esedi çatdı ona sirri ne#8207; dir?
Dedi bu vesf ile tayfası oğuz olmalı#8207; dır.

Bahram Asedi

Dedin Ne Dedi?

Ay vefalı kasid erz-i halımı
O sevgili yara dedin ne dedi?
Yüreğimden akan irin kanları
Sevdiğim dildara dedin ne dedi?

O seni mehriban sanır dedin mi
Aşki - muhabbeti kanır dedin mi?
Düşüb ayrılığa yanır dedin mi?
Alışib odlara dedin ne dedi?

Dedin mi uduzub imanın - dinin?
Görmeğin isteyir sevgilisinin?
Dedin mi ki vardır o isteklinin
Yüreğinde yara dedin ne dedi?

Düşübdür esedi davasız derde
Belke siz bir derman alasız derde
Lokmanlık eylesin çarasız derde
Elesin bir çara dedin ne dedi?

Bahram Asedi

Deli

Ben deliyim
Sen delisin
O da deli
Bu da deli
Bunlar deli
Onlar deli
Siz de deli
Biz de deli
Eğrili - düzlü dünyada
Eğri gedenler delidir
Zeyzayı da, düz de deli
Her yere var
Her yana get
Ellini gör
Yüz le görüş
Elli deli
Yüz de deli
Kimisi var sözde akıl
İşde deli
Kimisi var işde deli
Sözde deli
Ay....
Deliler dünyasıdır
Hakim deli
Mehkum deli
Biri mekâm için ölür
Biri ad için öldürür
Ölen hem öldüren deli
Kimi dünyada ağladır
Kimi dünyada güldürür
Ağladan, güldüren deli
Kimisi var miz dalında elde kalem
Kimisi var taht üstünde - başında tac, dilinde ferman delidir
Kimisi var deli - deli
Gezir çölde - düzde deli
Kimisi var ilm öğrenib alim olub
Amma zencirlemelidir
kimisi var avam - avam
Ele böyle yüzde deli
Bu deliler dünyasında
Cüretin var akıl dolan
Akla uyan sözler danış
Niye seni karış - karış
İzlemeyirler deliler
Seni de özlerine tay
Etmeyince deli - mecnun
Yakın bil ki
Yakandan el çekmez onlar
Ya gerek deli olasin
Ya seni ederler deli
Gerek ora çatasan ki
Bu deliler dünyasında

Özün deliliğe vurub
Deyesen ki akilem ben.

Bahram Asedi

Deniz

Ne hoşdur tamaşan senin
Tanrı seni tek yaradı
Yok alemde koşan senin

Sarı saçlı zerli hatın
Üzerine nur çileyir
Al - kırmızı geyinibdir
Sanki kızılın eleyir

Güzgüdürmü saf suların
Yeddi katın meleğine?
Sende özün gören kimse
Kovuşmazmı dileğine?

Göm - göy kesilme daşdan mı
Yaranıbsan yoksa deniz?
Gahdan olub karakabak
Gahdan olursan akbeniz

Yerin, göyün birleşmesin
Deniz kaşında gördüm ben
Şimşekleri kılıc gibi
Örda YAŞIN da gördüm ben

Görünmeyir onun ucu
Belli değil onun dibi
Denizde gördüm inanın
Deniz kadar acayibi.

Bahram Asedi

Ders

Bu dünya bir mektebhana
Onda gel sen ders al gönül
Yaşayışı tecrübe kıl
Yakşı, ehzen ders al gönül

Düşün, saçını yolmamış
İste, gülleri solmamış
Özgelere ders olmamış
Özgelerden ders al gönül

Kim geydi benemlik donun
Adı batdı ahır onun
Gör, ben deyenlerin sonun
Deme ben - ben ders al gönül

Yolun bin bir keçidi var
Yol bilmeyen yolda kalar
Ona haçalanar yollar
Yolu öğren, ders al gönül

Bu dünya fenadır fena
Bir gün çatacaktır sona
Beş günlük konaksan ona
Onda eğlen ders al gönül.

Bahram Asedi

Diş‏ Ler

Nar dene‏ si nar üste
Yumurta divar üste
İnci kimi ağ apbak
İnanmısan budur bak
Dişlerim mercan gibi
Süd gibi, ayran gibi
Düzülmüş düzüm-düzüm
Her biri bir şak üzüm
Her seher elde fırçam
Fırçalaram her akşam
Saklayaram dişleri
Görmem eyri işleri
Fırça ağzımı açar
Diş kurdu koyar kaçar
Ağız dolu dişim var
Doğru düzgün işim var.

Bahram Asedi

Doğulmak

Bakdım dünen günorta
Delindi bir yumurta
Bir cüce çıktı ondan
O çıktı ak donundan
İnce#8207; den ince sesi
Körpe#8207; mizin inge#8207; si
Soruşmuşdum atamdan
Mehebbetli anamdan:
Hardan geldi körpe#8207; miz?
Üstü başı ter-temiz
Şimdi düşündüm özüm
Çün onu gördü gözüm
Cüce#8207; m tekin günorta
Yarıldı bir yumurta
Çıktı körpe#8207; miz ondan
Cüce#8207; m tek ak donundan
Evimizin oldu hanı
(yerin-göyün sultanı)

Bahram Asedi

Dörd Fesil

(yağdı yağışlar
Banladı kuşlar)
Yerler sulandı
Çaylar bulandı
Bahardır, bahar
Yazda gül açar

Meyve#8207; li bağlar
Ekinli dağlar
İl hareketli
Çöl bereketli
Yay gelib ile
Bak güle-güle

Görsenir sazak
Töküldü yaprak
Bağlarda hezel
Bak olub güzel
Payız, son#8207; bahar
Çiçek#8207; ler solar

Dağda yağdı kar
Bağda yağdı kar
Her yer ağ apbak
İnanmısan bak:
Kardı,yağışdı
Bak indi kışdı

Yaz yağışlı#8207; dır
Yay da işli#8207; dir
Güz hezelli#8207; dir
Kış güzelli#8207; dir
Dolandı fesil
Tezelendi yıl.

Bahram Asedi

Durna

Bizim ilden uzak ele
Zaman - zaman uğan durna
Uzak ilden ilimize
Kanadların ağan durna

Nesillerden nesillere
Fesillerden fesillere
O illerden bu illere
Şad haberler saçan durna

Bu elin kedrin bilecek
Zamanlar boyu gülecek
Bir gedir bir de gelecek
Olmaz ilden kağan durna.

Bahram Asedi

Dünya-araba

Araba yolçusu oluruz günde
Onun otağına doluruz günde
Elvan yolcuları her gün var onun
Ele bil değişir o her gün donun
Dereden - tepeden su gibi akır
Here öz işine - gücüne bakır
Biri öğretmendir o biri çerçi
Birisi daşkaçı biri tekerçi
Biri kaçakçıdır o biri asger
Birisi çodardır biri kalender
Biri oturmağa tapmıyor yeri
Özgenin yerine zor diyor biri
Biri dilençidir o biri şofer
Hırda bu otakda hamı alıb yer
Kimsenin maksedi olmayır belli
Yüz gedecek yolu yoksa ki elli?
Birinden ellerin çıkacak boşa
O biri seferi verecek başa
Bir azca gedende yenecek biri
Hiç kimin maksedin hiç kim bilmiri
Heresi bir yana getse de bir bak
Araba öz yolun düz gedir ancak
Balaca dünyadır bizim bu maşın
Onun yolcuları senin çağdaşın
Yolçusun deyişir her zaman dünya
Al - elvan geyinir ne yaman dünya
İnsanlar dünyanın paltarıdırlar
Günde bir değişir bu dünya paltar
Günde yolcuların eleyir gömlek
Dünya bir araba akır rüzgar tek
Bak bir süretine - tovuna bir bak
Yolçulardaki söz - sovuna bir bak
Here bir iş ile meşguldu burda
Böyük bir araba sanki bu dünya
Biri oturmağa tapmıyor yeri
Özgenin yerine zor diyor biri
Kafildi bundan ki yer ona kalmaz
Hiç kim kendi yurdun burada salmaz
Maşın sendelidir oturan kalkar
Yerinde dayanmaz bu oturanlar
Şimdi senin olan bu yerler ancak
Sabah özgenindir derinden bir bak
Kimseye bilinmir maksedi nedir?
Harda yenecekdi, haçan, bilinmir
Here öz işine meşgul olsa da
Ancak öz yolunu gedecek dünya
Dünyanın işleri ele bu kılık
Yaraşarmı burda gör zorakılık?
Ne kader düşünmür zor deyen insan
Bir an eğleşmeye akıdır al kan
Yeke bir maşındı dünyamız gedir
Kim bilir kim onu harda terk edir?

Çalışak bir - bire hoş olak kardeş
Ne ki el yakada baş yolak kardeş
Hepimiz konağız burada beş gün
Gelin bu beş günü eleyek hoş gün.

Bahram Asedi

Edebli

Salam, salam, çocuklar
Size neçe sözüm var
Edeblidir çün adım
Baldan şirindir dadım
Sevirler beni hamı
Çün verirem salamı
El - yüzümü yuyarım
Yemekleri koyarım
Fırçalarım dişimi
Koymam kalâ işimi
Üst - başım ter - temiz
Odur ki oldum aziz.

Bahram Asedi

Ehsan

Allahın emridir ehsan eylemek
O senin malını bire yüz eder
Bende süfresine ekdiğin bu den
Allahın bağında verecek semer

Bir acı doyurmak kalacak sene
Allahın cennetin alacak sene
Tanrı nezerini salacak sene
Salsan bir çıplağa lütf ile nezer

Bir kırp bağlamısan her bir küzeye
Varı paylamısan yalan bezeğe
Yalançı zinete bezek – düzeğe
Ne kadar malını eyledin heder

Evini yeddi kat yüce bürc ele
Kim deyib bu kadar herc-i merc ele
Tanrı yolunda da bir az harc ele
Ne fayda yığırsan böyle sim-ü zer?

Ehsan et ay teki, ele gün teki
Ne tanı terezi ne de bil çeki
Ehsan eleyende ele, ele ki
Sol elin sağ elden bilmesin haber.

Bahram Asedi

Etdim, Etdi

Etdim: senema al yanağın gül‏ dü çiçek‏ dir
Etdi: ben olan yerde gülüstan ne demek‏ dir?
Etdim: ki behiştin meleyi sen‏ le beraber
Etdi: meleyin nisbeti ben‏ le ne gerek‏ dir?
Etdim: ki melekden yuxarı bes ne deyim ben?
Etdi:üzüme hesret olan huri - melek‏ dir
Etdim: camalın bir güneş olmuş ne deyirsen
Etdi: ki güneş şemim üçün bir kepenek‏ dir
Etdim:ben üre‏ kden seni çox iste‏ yirm yar
Etdi: beni bak iste‏ me‏ yen hansı üre‏ k‏ dir?
Etdim: bu senin dergahına dzi - dizi geldim
Etdi: buna yok fayda o hasilsiz emek‏ dir
Etdim: ki canım elde bununla ne edim yar?
Etdi: o var iken işin axırda kelek‏ dir
Etdim: Esedi aşke düşerken başı ağ‏ dır
Etdi: ki o baş çoxlu belalar çekecek‏ dir.

Bahram Asedi

Ey İnsanlar

Ey insanlar, bu dünyaya sülh gerek savaşmayın
İnsanlığın heddi vardır, insanlık heddin aşmayın
Aileler sülh istiyor, yığışdırın bombaları
Şirin yatan körpelerin pozulmasın rüyaları
Mektebliler yaşıl - yaşıl tahtalara sülh yazır
Yaşıl - yaşıl tebiye od vuranlar yolun azır
İnsanlığın hörmetine tökülmesin nahak kanlar
Bir - birine gülle değıl, güller atak ey insanlar.

Bahram Asedi

Felekin oyunları

Felekin karibe oyunları var
Birini şah eder tahta bindirer
Beş günün içinde varağı döner
Burnun ovkalayar tahttan yendirer

Birinin kalbine çektirer dağı
Birini gezdirer çiçekli bağı
Birine kahr eder, içirder ağı
Birine lütf eder şirin dindirer

Lütfü ile kahrini tanımak çetin
Bilmek çok çetindir onun niyyetin
Kardeşe yedirer kardeşin etin
Bacıdan bacıya zehir indirer

Birine tutdurur şanlı bir düğün
Birinin kalbinden kaldırır tütün
Birine çilçirak yandırsa bir gün
Dönesi gün onun mumun söndürer

Felekin işine yoktur itibar
Her bir gülüşüne bir ağlamak var
Bir gün sene verer çiçekli bahar
Bir günü kış eder seni dondurur

Onun her işinde vardı bir bela
Her ne sene verib isteyey ala
Bir günü doğdurur nazlı bir bala
Bir gün acel kuşun ona kondurar

İnanma işine, kelektir işi
Bir gün seni eder muhterem kişi
Döner gün batırır zehirli dişi
Yeri yerde, gökü gökte yandırır

Ders almak gerektir, zamanı dardır
Bize dersi veren bu ruzigardır
Zamanın çarhının okulu vardır
Kanmayan insanı iyi kandırır.

Bahram Asedi

Fikir (Düşünce)

Fikir sahilsiz denizdir
Mest eleyer duyanları
Silkeleyer usandırır
Gaflet ile uyanları

Aşib daşar derya gibi
Serhedi yok dünya gibi
Seyr eleyer durna gibi
Buyanları oyanları

Nifret eder kara kışa
Salar seni davranışa
Umduracak yaşayışa
Canından el yuyanları

Yaman güne koyaydım oy
Güzlerini oyaydım oy
Duvakların soyaydım oy
Düşünceni soyanları

Yol - yolağın bileydin ah
Güz yaşların sileydin ah
Rüsvay ede bileydin ah
Fikre serhed koyanları.

Bahram Asedi

Giramı Dostlar

Aziz dostlarımı güman edirdim
Dar günlerde bene dayak imişler
Şimdi başa düşdüm bu giramılar
Ne ölçüde benden uzak imişler

Ne benimle dağa bir dırmaşdılar
Ne inam yolunda hoş dalaşdılar
İşim eğilmemiş uzaklaşdılar
Bunlar hoş günüme konak imişler

Bir vakt bene idiler pervane dostlar
Nedense oldular divane dostlar?
Akıllı bildiğim ferzane dostlar
Yüzden ırak aceb ahmak imişler.

Bahram Asedi

Gören Allah

Allah - Allah dedin dandın Allahı
Kayınatı hören Allahımız var
Şimdi bakma zaman sene işleyir
Zamanları süren Allahımız var

Allahın süfresi açıkdır dedin
Bizim payımızı ancak tek yedin
Her elden geleni buyurdun edin
Bize ruzi veren Allahımız var

Ayrı seçginliği esirgemedin
Allah deyen sözü sen söylemedin
Bizi gördün ama görümsemedin
Bizim de bir gören Allahımız var.

Bahram Asedi

Göz Yaşı

Könlümün mülküne sen oldun bey
Ne bana süz gözün, ne kaşın ey
Beni sen bir belaye saldın ki
Kurtulanmam edem ne kedr de sey
Bana bir cilve eyle#8207; dinse nigar
Ben dedim day bana veribsen rey
Sondan üz dönderib cefa etdin
Ağzımın lezzetin sen etdin zey
Sene bu zülmü yar kim öğretti?
Kim dedi könlüme bele, sen dey
Sitem etdin bana o kedr, etdim
Anadan emdiyim südü ben key
Kelbımı hesretin#8207; le yaxdım çün
Dediler: (axer-oddevaolkey)
Göz yaşım olmasa yok idim ki
(Ve) minelmai kollo şey-in hey

Bahram Asedi

Gözlerin

Humar - humar bakan gözel
Benziri yare gözlerin
Yolçünü yoldan eyleyer
Senin o kare gözlerin
Semmli katilin tayı
Etdi nezare gözlerin
Yüz yol alıbdı canımı
Aldı dübare gözlerin
Çoklarını benim tekin
Etdi avare gözlerin
Azca kalır yüz akili
Huşdan apare gözlerin
Yüz yaka istesen cırım
Kılsın işare gözlerin
Men ki olardan üzmem el
Çekse de dare gözlerin.

Bahram Asedi

Gözlük

Gözüm xeste‏ lendi hekime getdim
Dedi gözlerine gözlük gerek‏ dir
Solunun nömresi üç çerekdirse
Sağının nömre‏ si iki çerek‏ dir

Gözün özü mene ağırdır dedim
Gözüme gözlüyü men nece taxım?
Bu geniş, bu ışık aleme nece
Men iki şişe‏ nin altından bakım?

Dedi gözlerinin çarası budur
Onsuz bu dünyanı tar görecekesen
Uzaktaki yarı yad oxuyarsan
Hele yadları da yar görecekesen

Çare‏ siz, gözlüyü taxarak gördüm
Uzakda bir çox şey mene duruldu
Demek bunları men tar görüremüşem
Belece gözlüyüm göze vuruldu

Ne yaxşı olardı her hekikite
Hekim‏ ler yığılıb gözlük vereydi
Fikir xeste‏ leri, göz xeste‏ leri
Onunla uzağı aydın göreydi

Bizden uzaklarda çox hekiket var
Onları görme‏ yib danırık bezen
Etrafımızdaki gördüyümüzü
Yegane hekiket sanırık bezen

Gözlük de ariye göz de ariye
Gün geler bunları koyub gederik
Hele bu beden de paltardır bize
Onu ruhumuzdan soyub gederik

Onda çox hekiket görünür bize
Gözlük de yok iken göz de yok iken
Çox sözün menasın anlarık aydın
Şözlük de yok iken söz de yok iken.

Bahram Asedi

Gün Çıktı

Gün çıktı, gün çıktı
Gözel gün bugün çıktı
Pencere‏ler açıldı
Evlere nur saçıldı
Gün bağçaya nur sepdi
Parlayan billur sepdi
Yaşıllandı bağçamız
Işıklandı tağçamız
Göy otdan yedi kuzu
Dolandı dağı,düzü
Ondan can aldı cüce
Üçmağa geldi serçe
Balıklar su içinde
Biçinçi‏ler biçinde
Mektebli‏ler oyandı
Mekteblere yollandı
Oyanıbdı şehrimiz
Gerek biz olak eziz
Gözel güneş, sen allah
Bir geldin, bir gel sabah.

Bahram Asedi

Güzel Al (Tecnis)

Ben senin zülmünü kime aparım
Neçin eleyirsen beni güzel al?
Gözüme bakasan görersen onda
Bulaklar kuruyub, olub göze, lal

Kimde var bu camal kimde bu göz, el
Güzel yakır beni, yandırır güzel
Beni benden alır dahı bu güzel
Geyib güzel yaşıl, geyib güzel al

Ey könül ocak bil, könül, şam anla
Ona get ozanla, get bir şamanla
Neden dili yoktur danışa benle
Hürüt - hürüt bakır niye güzel lal?

Güzelsiz keçeçek gün ha zar ha zar
Güzeller min - min di var hazar- hazar
Bed esil güzelden ay hazar - hazar
Seçgilen ömründe esil güzel al.

Bahram Asedi

Hamam

Behbeh istidir hamam
Ben gedirem yuyunam
Yuyunan temiz olar
Her yerde aziz olar
Hamamdan kaanların
Kir tutacak paltarın
Ben gedirem hamama
ıkam olam amama.

Bahram Asedi

Her Gülün Öz İği

Demeyin gül gitti gül göyerecek
Onunla bir nazlı sevgil azaldı
Her gülün öz iği öz etri vardır
Demek dünyamızdan bir gül azaldı

Her bülbül ölende bir gem artırır
Demeyin bülbülle doludur bağlar
Bağda her bülbülün öz ahengi var
Bağdan bir okuyan bülbül azaldı

Nece kıyırsan ey insafsız hazan?
Her yaprak düşende ederem fekan
Göçek dünyamızın gök bağlarından
Bir yaprak, bir budak, bir dal azaldı

Yel tekin sovuşar ömür fanıdır
Her fesil, her hafta, her gün anıdır
Her bayram ömürün bir hazanıdır
Gödek ömrümüzden bir yıl azaldı

Hardasan efendim? Yavrum nerdesen?
Ne yaman düşübsen burda derde sen
Ahirete doğru sen seferdesen
Ha budur yetişdin ha yol azaldı

Heçdir akibeti dünyanın heçdi
Dünyanın zineti bezeği püçdü
Birgün de deyerler esedi köçdü
Şirin danışmağa bir dil azaldı.

Bahram Asedi

Hoş Geldi

İlim verdi gülün etrin
İlim hoş geldi, hoş geldi
Gülüm vercek ilin etrin
Gülüm hoş geldi, hoş geldi

Geyindim eğnime kürkü
Koyarken çalpapak börkü
Dilim ötdü benim türkü
Dilim hoş geldi, hoş geldi

Bu yıl yaz hoş yayımdır hoş
Benim ilden payımdır hoş
Günüm, haftem, ayımdır hoş
Yılım hoş geldi, hoş geldi

Getir saki meyi doldur
Yürekden gamleri yoldur
Yolum millet giden yoldur
Yolum hoş geldi, hoş geldi.

Bahram Asedi

Hübbülveten

Günlerin bir gününde
Yaza yakın bir günde
Gök bir çemen var idi
Orda bir DEN var idi
Den yüz tutdu çemene
Dedi kulak as bene
Yurdumuza yaz gelir
Bin neğme avaz gelir
Yok haberin haberden
Kuşlar gelir seferden
Çemen soruşdu DENden
Bir söz soruşum senden
Şimdiki duygun nedir?
Yazdaki arzun nedir?
Den dedi arzum budur
Bu bende bir arzudur
Ben de bir kuş olaydım
Gökde kanad çalaydım
Burda yerim yaşdı yaş
Toprakdır bene yoldaş
Gökde uça bileydim
Kanad açta bileydim
Bu vakt bir ala karga
Çemenliklere darğa
Deni aldı dimdiğe
Denleyib uçdu göğe
Yüceldi göklere den
Bakırdı ona çemen
Uçdu asimanında
Karga çinedanında
Çemen hasretin yedi
Bir dönüb böyle dedi
Bir vakt vatan yaş olar
Bir vakt dolu daş olar
Toprak olar kül olar
Bir vakt çiçek gül olar
Toprakdan yüzülenler
Olmaz yüzü gülenler
Toprakda kök salanlar
Oldu burda kalanlar
Mehv olmaz idi o den
Bilseydi hübbülveten.

Bahram Asedi

İl-yurd

İline - yurduna yanan olmasan
Yakın bil bir anda il seni atar
Doğma illerinden aralı dursan
Doğma ili seven bil seni atar

Bu yurdun kahraman bir ili vardır
Bu ilin deryaca nisgili vardır
Her kesin öz ili öz dili vardır
Atarsan dilini dil seni atar

Iline hor bakıb özünü satma
Sözüne kıymet ver, sözünü satma
Ilin ocağını - közünü satma
Satsan o aldığı pul seni atar.

Bahram Asedi

İstanbul Hayali Sefer

İstanbulu Dünya derler
Yüz Dünya var İstanbulda
İstanbulu derya derler
Yüz derya var İstanbulda

Dünya derler İstanbulu
Derya derler İstanbulu
Röya derler İstanbulu
Yüz röya var İstanbulda

Rüyalar şehrine eren
Olmaz bunca röya gören
Rüyaları aks etdiren
Yüz ayna var İstanbulda

Var burda her kimse; ye yar
Her kim kendi işin yapar
Sevgi de var sevmek de var
Yüz sevda var İstanbulda

Güzel; liyi gerçek; lerten
Ağ, sarı, al çiçek; lerten
Göz bend eden göyçek; lerten
Yüz tarla var İstanbulda

Suları etre doludur
Bu şaire bir duygudur
Hayaline gelen budur
Yüz onca var İstanbulda.

Bahram Asedi

İşçiler

Yurdumuzun abadlığın düşünüb
Gece - gündüz zehmet çekir işçiler
Geleceye arzu dolu bakmağa
Yüreklerde umud ekir işçiler

Abad ölke dünya ile yarışır
İşçileri zehmetlere karışır
Gah görürsen ipek ile sarışır
Gah görürsen polat tükür işçiler

Gözelemeyir ehtimalı - belkeni
Çakmak vurur odlandırır pölkeni
Gelen nesil ışık görsün ölkeni
Aydınlığa köprü tikir işçiler.

(Lirik şiirler kitabından)

Oğuz bayramı
Yılımız uğurlu olsun illere
Yılın başındadır oğuz bayramı
Tarihe getdikce izi görseñir
Tarih yaşındadır oğuz bayramı

İller şadlık edir şenlikler kurur
Uşaklar sevinci ili doldurur
Asık mizrabını tellere vurur
Sazı döşündedir oğuz bayramı

Muştuluk getirir yazın gelmesin
Çölün, tebietin açıb, gülmesin
Bezeyir şairin sözün, kelmesin
Sanat işindedir oğuz bayramı.

Bahram Asedi

Kabık

Ey vefalı bu gezen men deyilem
Ey eceb ben bene düşemen deyilem
Ben özüm mehv olarak Sen oldum
Bene kim indi deyir, Sen deyilem
Sen ile çox şeye bakmam ‏ dahı‏ ben
Etmerem şiveni çox şen deyilem
Beni al eyle‏ ye bilmez dünya
Kuşunun dimdiyine den deyilem
Bene cennet bene tuba ne gerek
Huriye aldanan eslen deyilem
Beni day medrese‏ ye yollamayın
Ben savad ehli kökünden deyilem
Sade‏ ce sözlerımı söyle‏ yirem
Ben ki çox müşteri-yi fen deyilem
Çox tufanlarla döyüşdüm herçend
İndi bir sade duman, çen deyilem
Bu gezen cismi bene etme hesab
Mencilablı bu tene ten deyilem
Esedi söyle‏ se hergah, ben - ben
Ben benem ben ona mesken deyilem
Yalan elbette deyib şairdir
Kabiğim‏ dır bu gezen ben deyilem.

Bahram Asedi

Kadasın Aldığım

Tavus gibi bezeniben
Süzme kadasın aldığım
Şeyrişinle yüreğimi
Üzme kadasın aldığım

Karşıla bu konağını
Sallama kaş - kabağını
Kıya bakıb dodağını
Büzme kadasın aldığım

Seyre çıkanda sen başa
Hasret olur yürek yağa
İncileri boyunbağa
Düzme kadasın aldığım

Asan ele vüsalımı
Düşün bir an ehvalımı
Benim bu esen halımı
Pozma kadasın aldığım

Al - elvan edib geyimi
Dişlemekteyem elimi
Bezeniben tavus kimi
Süzme kadasın aldığım.

Bahram Asedi

Kadın Aşıklar

Neçe kat hünere malik olarak
Ucaldırlar elin adın aşıklar
Şairler, sözleri yaratsalar da
Çıkardırlar sözün dadın aşıklar

Rövşen tek bağırar hele bu şirler
Hotkarlar kalbine tuşlanar tirler
Bu il azgın getmez çün dirildirler
Korkut dedemizin yadın aşıklar

Ne hüneri danın ne eksik sanın
Gizletmek olmaz ki ilin tufanın
Erkeği - dişisi olmaz aslanın
Yol açın gelsinler kadın aşıklar.

Bahram Asedi

Kalem

Ben bir kalem olsaydım
Yazardım hoşlukları
Yazardım gözelliyi
Yazmaz idim azarı

Ben bir kalem olsaydım
Yazmazdım yamanlığı
Yazmazdım çirkinliyi
Ne de bedgümanlığı

Ben bir kalem olsaydım
İşleyerdim ehsana
Hoş günler arzuldım
Dünyada her insana

Ben bir kalem olsaydım
İşlemezdim kineye
Kimseni incitmezdim
Dönmez idim iğneye

Kalem olsaydım eğer
Bir şairin dilinden
İnce sözler yazardım
Düşmez idim elinden

Şirinlikden yazardım
Kalem olsaydım haçan
Matemelerden kaçardım
Olardım şenlik saçan

Yazmazdım haksızlığı
Doğranıb kırılıydım
İşlemezdim cellada
Ben bir kalem olsaydım.

Bahram Asedi

Kar Adamı

Kar yağıbdı ağapbağ
Pambıkdan da yumuşak
Yığılıb neçe uşak
Karlı bir kış akşamı

Diğirladır karları
Yaşar yüzü yukarı
Comalayır ağ karı
Sesleyerek bayramı

Ayakı yok nedendi?
Karlı - buzlu bedendi
Gözleri kömürdendi
Onu tanıyır hamı

Kolun ağacdan kesin
Ay üşüyür telesin
Börk koyak üşümesin
Bizim bu kar adamı.

Bahram Asedi

Karenfil Abı Gerek

İste#8207; sen seçmek eger aşikin düz-yalanın
Nişanın ister isen canına od salanın
Bağlı#8207; dır yare canı, zikri#8207; dir bir cananı
Dağ tekindir imanı kelbine aşk alanın
Aşike her ne bela gelse de sebr kıla
Üstüne körpü sala her çuxur her çalanın
Aşkden yok haberin görmürem nale#8207; lerin
Nale#8207; siz gün keçirin sevgisiz hey dolanın
Yad olun sevdanıza yapışın buğdanıza
Sığının dünyanıza nenni tek yırkalanın
Aşk#8207; dir merd ayini o deyil el oyunu
Düzgün aşik sayini bilmez olmuş belanın
(kerenfil abı gerek yar yarın babı gerek
Deryaca tabı gerek zerre#8207; ce aşk#8207; olanın) .

Bahram Asedi

Kendimize Meşgul

Bizi ne karavaş ne kul edibler
Ne cibe tökameli bir pul edibler
Ne ki dustaklara salıblar bizi
Ayaklar altında ne çul edibler
Yeni istemarin yeni formunda
Bizi kendimize meşgul edibler
Bizi kendimize meşgul etmekte
Vatana oğul yok noğul edibler
Bizde kişiliği yüvenleyibler
Cesareti köhne nağıl edibler
Aceb beyinli imiş bunu düşünen
Bu işde enayın ağıl edibler
Kocalarımızdan bezmişik şimdi
Genc oğulları bak ne dul edibler
Körpe uşaklarda çatışmır eseb
Taza gelinleri sayıl edibler
Haberimiz yokdur özümüzden de
Ki bizi ne deli ne hol edibler!
Kişilikden eser kalmayıb, bizi
Vatana bir ahta oğul edibler.

Bahram Asedi

Kış Ağacı

Yürekden yüreğe aşık olmuşam
Dağ - daşın düm ağa boyanmasına
Kuru budaklarda kışın günleri
Karların yığılıb kalanmasına

Sen deyen bir peri bileyidir bu
Elleri eşikte kardadır kolu
Süd tutubdu bize ovuc dolusu
Dözenmerem onun calanmasına

Gahdan yarpakların toprağa salır
Gahdan budak verir yerden ucalır
Gahdan insan bele heyretde kalır
Bu çarh-i feleğin dolanmasına.

Bahram Asedi

Kitab

Kış günüdür kar yağır
Hava savukdur savuk
Savuk vardır sıcak yok

Yaşar geydi paltarın
Şalın bağladı sona
Savuk değmesin ona

Bahçeye girdi onlar
Birden soruşdu solmaz
Hiç böyle bir şey olmaz

Biz geyirik paltarı
Kar düşüb kış olanda
Yurda savuk dolanda

Neden çıkardır ağac
Kış olanda paltarın
Soyunur narın - narın?

Bu sorğuya çocuklar
Tapmak için cavabı
Okudular kitabı.

Bahram Asedi

Kiyetli

Meni dindirmedi ey yar mehebbetli, sen
Mehebbet eylemedi, sen ki mehebbetlisen
Kalbimin mülkünü viraneye dönderdin ki
Tovarak keçdin ezizim nece süretli, sen
Neyleyim indi men o senle geden kalbimle
Bir sexavet mene göster ki sexavetlisen
Üzünü bir kere aç kalbime koy nur saçsın
Bilirem men seni her çend çok ismetlisen
Aşkara görmeyirem dün yukuda gördüm ki
Sümüklerin sayılır sen ne nezaketlisen
Savalan balına benzer dilin ile dodağın
Urmu deryasına tay duzlu, melahetisen
Esed bilme de kadrini her çend senin
(kadir bilen yanında dünyadan kiyetlisen)

Bahram Asedi

Kurbanlığın Yüzü

Yarın nergisine düşdü gözlerim
Ben dedim nergisdi o dedi gözdü
Danışdı dilinden bal akdı akdı
Ben dedim şekerdi o dedi sözdü

Bir cüt hilalına gözüm sataşdı
Ben dedim yeni ay o dedi kaşdı
Birden - bire bakdım gözüm kamaşdı
Ben dedim güneşdi o dedi yüzdü

Hayran etdi beni zara çevirdi
Yoku mehv eledi vara çevirdi
Kurbanlığın yüzün yara çevirdi
Ben dedim eyridi o dedi düzdü.

Bahram Asedi

Küsmüşem

Dinme ki kan ağlaram ol yarımızdan küsmüşem
Lütfünü benden kesen dildarımızdan küsmüşem
Onla ilkar bağlamışdık bir olak gündüz - gece
İlkarın yaddan çıkardan yarımızdan küsmüşem
O olan yerde tikanlar görsenirdi gül bana
Onsuz amma bak nece gülzarımızdan küsmüşem
Çün koyub getmiş yarım tökdüm gülü addımlara
Älmaya kehr eyle#8207; dikde narımızdan küsmüşem
Biz çıkardık onla dağda - bağda seyran etmeye
Bağlara od yağdırib dağlarımızdan küsmüşem
Yay tutulmuşdu üre#8207; k payız xezan etmiş beni
Yaz yağışlardan küsüb kış karımızdan küsmüşem
Çün aramızda var idi bir mehebbet körpüsü
Ben ki yokdan küsmerem ol varımızdan küsmüşem
Day sevindiremez beni ne saz ne tar ey dilberim
Sazı elden salmak ile tarımızdan küsmüşem
Küsmüşem dindirmez day bir de danışmam sen#8207; le ben
Ehdımızden küsmüşem, ilkarımızdan küsmüşem.

Bahram Asedi

Lanet

Eğriler yazılır, düzler pozulur
Eğri yazıb, düzü pozana lanet
Düzü ayaklarda pamal eleyib
Eğrini üstünde yazana lanet

Lanet o insana ki cehle cumub
Elmin kabağında hop tutub, tumub
Aydın hakikate gözlerin yumub
Hakikat yolundan azana lanet

Satıb çok ucuza baha vükarın
Atıbdı bir defe geyretin, arın
Doğruya geydirir yalan paltarın
Yalanı doğruya yozana lanet

Esedi, bu ehl-i mecaza nifrin
Namazda dönmeyir hicaza, nifrin
İblise kılınan namaza nifrin
Şeytana verilen ezana lanet.

Bahram Asedi

Mecnunun Gözünde

Bir zaman vuruldu Leyli; ye Mecnun
Sevgi; sinden oldu ehvalı pozğun
Çölleri dolandı dilinde Leyli
Hesretinde saldı dağlara meyli
O keder cnunu hedden aşırıldı
Deli vehşi; lerin tayı yaşırıldı
Onun deli; liyi dil; lere düşdü
Şöhreti yayıldı el; lere düşdü
Aşikin heyası olmaz deye; rler
Sine; de; ki sirri kalmaz deye; rler
Faş etdi aleme Leylinin adın
Hesretinde çekdi nale, feryadın
Leyli; sinin adı düşdü dil; lere
Adı belli oldu bütün el; lere
Saxlamadı Mecnun ona ismeti
Xelife; ye çatdı onun şöhreti
Dinlerken Leyli; ye saysız metalib
Görmeyine oldu xelife rağib
Emr etdi Leylini tez getirdiler
Üzünden duvağı tez götürdüler
Üzünü görende xelife dedi:
Mecnunun üre; yin bu nece yedi?
Bu ne göyün ayı ne ulduzudur
Bu sade bir kara ereb kızı; dır
Ne; den üz koyubdur çöllere Mecnun
Ne; den artır onda gün be gün cunun
Kim deyir buna tay bir güzel yokdur
Bundan güzel; leri evlerde çoxdur
Eşidib bu sözü pozuldu Mecnun
Yaxasını cırdı üzüldü Mecnun
Başını götürdü divane, sersam
Xelife; ye bele gönderdi peyğam:
Üre; yinde yokdu Leylinin meyli
Sene salmayıbdı meylini Leyli
Sen ki pişme; yibsen, aşkde; sen kal
Düşümezsen ne; dir leylide camal
Her zaman gözünü görende dolğun
Aşkin denizine oluram dalğın
Bu ki siz görürsüz meni cununda
O mene görünür melek donunda
Mecnunu kınayan bu gümrahlara
Leylinin bakışı vurmayıb yara
Yüz döne deye; rler tebarekallah
Leyli; ye Mecnun tek baksalar hergah.

Bahram Asedi

Mektebli Kız

Ben mektebli bir kızam
Demeyin savadsızam
Evimizde aypara
Mektebde bir ulduzam

Kırmızıdır corabım
Şekillidir kitabım
Xanım her ne soruşsa
Ona vardı cavabım

Bir güzel göyçek kızam
Gül kızam, çiçek kızam
Üst - başım ter - temiz
Telleri ipek kızam

Yumuru yol gedirem
Dersi ezber edirem
Öz mehriban anamı
Haçan ben incidirem?

Bahram Asedi

Münacat

Kerim Allah sensen özün dünyada penahımız
Rehim- rehman özünsen mehriban Allahımız
Işıklandır kalbimizi, ruhumuz sevsin seni
Senin adınla başlayak her sözü, her kelmeni
yücelerden yücesin sen, çok ülvidir mekamin
Kimse bilmez necesen sen, cana sinir kelamın
Yalkız koyma İblislerin karşısında sen bizi
Kıyma Şeytan kalbimize aç a cıgırı, izi.

Bahram Asedi

Ne Var Ki?

Kesmekden danışma aşmakdan deme
Kesdirmeye, asdırmağa ne var ki?
Gücün varsa dinmezleri dillendir
Dinenleri susdurmağa ne var ki?

İl ile bir halda kalmağa yollan
İli dayim yada salmağa yollan
İllerin rızasın almağa yollan
İllere kan kusdurmağa ne var ki?

İş odur ki düşmeyesen ezmeğe
İnsanları aparasan gezmeğe
Yaşayışdan alakesin üzmeğe
Günde yüzün bastırmağa ne var ki?

Bir- birine halkı eleyin habib
Bu cemiyet bir de ola ya nesib!
Halkı bir - birine şeytan eleyib
Bir milleti busdurmağa ne var ki?

Pay bölüşe bele olmayın talıb
Demeyin kalmayıb, halbu ki kalıb
Pay bölüşde ayrı seçginlik salıb
Çengeleyib kısıdırmağa ne var ki?

Bahram Asedi

Nece Kıydın?

Ayile nizamı mükaddes mekal
Mükaddes mekala sen nece kıydın?
Ayile dediğin ince bir hayal
İnce bir hayala sen nece kıydın?

Ayile nizamın dağıdım deye
Yazığın gelmedi masum körpeye
Cellat paltarını eğnine geye
Aldandın bir ala, sen nece kıydın?

Ayilen var idi zerli - nakışlı
Seadete doğru akar, akışlı
Bir cüt balan vardı, maral bakışlı
O bir cüt marala sen nece kıydın?

Günde sene şirin ata deyende
Kucakdan onları saldın ne bende?
O sözleri şirin, dilleri kende
Lehceleri bala sen nece kıydın?

Körpeleri nece sen koydun yalkız?
Yaşayış baharın eledin payız
Şairi sızlatdın sen ay insafsız
Dönderdin bir dala, sen nece kıydın?

Bahram Asedi

Neye Lazım?

Gül odur atrını her yana yaysın
Atrını yaymayan gül neye lazım?
Çöl odur sefasın illere versin
İllere sefasız çöl neye lazım?

Ömr odur kadarı azsa da sayda
Fayda vermek ola ona bir kayda
Ömürden olmasa millete fayda
Hafta neye lazım? Yıl neye lazım?

Hakkı de esedi olmazsan zelil
Eğriye eğri de, düzü de düz bil
Allahın bir güzel nimetidir dil
Hakkı danışmayan dil neye lazım?

Bahram Asedi

Örtün Yüzleri

Her bir söze inanma yar
Sına sözleri sözleri
Ovsala, seç, sına, ara
Eğri duzleri duzleri

Hakdan başka hiç söyleme
Eğri yolları teyleme
Heyden de düş terk eyleme
Doğru izleri izleri

Gözü yumma bu ziverden
Hakkı de yad ele herden
Gözler doymaz heveslerden
Kapa gözleri gözleri

Yüzde ne güzel, ne canan!
İçde ne yırtıcı hayvan!
Mehşer olar eyan, aman
Örtün yüzleri yüzleri

Heves bir çokun yıkdı ki
Her dinleyen hoyukdu ki
Rüsvay eder söz yokdu ki
Heves bizleri bizleri

Ėsedinin sözün hakla
Öğüdünü yadda sakla
Nefsın devesini hıkla
Bağla dizleri dizleri.

Bahram Asedi

Payız

Sarımtıl güneşin sarı saçağı
Sarışın edende sarı kövşeni
Yarı güzlerimiz yukuda iken
Yarı dağı bezer, yarı kövşeni

Payız parım - parım parıldayacak
Kendli yığacaktır odun, od-ocak
Uşaklar yağışda kiyha salacak
Sese dolduracak arı kövşeni

İlham vericidir böyle benzerim
Ben ondan ne cüre yüzü dönderim?
Toprak olmamıştan sulu gözlerim
Koyun bir de görüm barı kövşeni

Hezelli günlerde çöllere akın
Gözünüz göremzse güzelük de takın
Gönlünün hoş olan zamanı bakın
Ne güzel yaradıb tarı kövşeni.

Bahram Asedi

Perisen Nesen?

Hüsn-i melahetde, şan-i şövkette
Yucabaş dağların karısan nesen?
Seni ne ad ile ben adlandırım?
(hurisen, meleksen, perisen nesen?)

Huride bir bele kaşla göz olmaz
Melekde bir bele işve, naz olmaz
Peride bir bele acı söz olmaz
Yoksa bu sözlerden arısan nesen?

Her bir bakışında tökürsen kanı
Her bir gülüşünde alırsan canı
Derbeder edıbsen ben beçaranı
Olmaya gönlümün yarısan nesen?

Bahram Asedi

Peşvaz

Siz gelen yollara kurban kese ydim
Bir deve, bir kelçe, bir de bir kuzu
Elimden gelseydi vererdim size
Bir günü, bir ayı, bir de yılduzu

Aff edin özümü bele itirdim
Özümü telesik size yetirdim
Ancak vatanımdan töhfe getirdim
Bir nane, bir reyhan, bir de yarpızı

Çilleden çıkmışam ben yaza bugün
Kanad tapanmıram pervaza bugün
Gerek ki yığaydım peşvaza bugün
Bir Makı, bir Urmu, bir de Sulduzu.
(Lirik şiirler kitabından)

Köçeri kuşlar
Bir anlık dayanın dinleyin beni
Havada seyr eden ay karankuşlar
Bir haber söyleyin ne vardır ne yok
Siz gelen yerlerde köçeri kuşlar!

Ordada isider gün benövşeni?
Ordada bülbüller bezer gülşeni?
Orda da dağların çekilmez çeni
Orda da soyuk mu karlı mı kışlar?

Orda da men tekin var mı avara?
Orda da gün batar karlı dağlara?
Danışın ay kuşlar necedir ora
Orda da kanlı mı söyleyin kaşlar?

Ovçusu değilim sona bülbülün
Bir isteğim vardır ha sizden bilin
Geldiyiniz yerin bir deste gülün
Armeğan getirin bana yoldaşlar.

Bahram Asedi

Saz Tonkalı

Aşık, yaman üşüyürem bu akşam
Al sazını bir tonkal kur sazınla
Bedenimde üşüyen bu derim se
Yüreğime sen ateş vur sazınla

Götür sazı bizi yetir kamala
Koyma soyuk bu milletden kam ala
Kiriye bu cemiyeti comala
Ağrın alım yarat bir şur sazınla

Gününu gör çöl – derenin, yazının
Müjdesin ver baharının, yazının
Evvelce bur kulağını sazınin
Dön soyuğun boynunu bur sazınla

Vara yetir, sen bizi gel bu yoktan
Kiritmesin belke bizi nahaktan
Bezmişik day karanlıktan, soyuktan
Kalbimize sep isti nur sazınla.

Bahram Asedi

Seadetli Bahar

Geldi yaz ölkemize
Getirdi şadlık bize
Çiçeklendi bağçalar
Koyuldu fındıkçalar
Şenlik gelir illere
Muştuluk bülbüllere
Bahar gelir hoş gelir
Olubdu serhoş gelir
Bu bahar özge bahar
Çöllere güzel bakar
Bu bahar hareketli
Çörekli, bereketli
İşleyen eller ile
Neğmeli diller ile
Seadetli yaşarık
Şen neğmeler koşarık.

Bahram Asedi

Sehv

Sevgilimin camalına şems ile vezzuha dedim
Bu ne xeta ımış tarı, sehv ele dim, xeta dedim
Gah üzüne güneş dedim, kaşlarına bir yeni ay
Gah gözünü deniz bilib zülfünü kap - kara dedim
Gah düşerek dağ - arana iyle; yerek dağı - daşı
Belke tapam ayak izin derde kılam dava dedim
Ben ne; den oldu yarımı görme; yerek yaxın - yaxın
Zenn ele; dim onu uzak sözlerımı uca dedim
Çoxları evde yar ile söhbet açıb şirin-şirin
Ben de tapaydım ora bir iyne ucu baca dedim
Amma haşa ki bu eve her obalı aç a yolu
Her gelen orda görsene tövbe edib haşa dedim
Bende layik ne vardı ki bu eve ben olam kabul
Evde; ki vesfe gelme; yen bene kulak asa dedim
Elimde heç ne yokdusa gülabla destemaz alıb
Bir istiaze eyle; yib aye-yi hel eta dedim
Ta göre; lim ne; ler ede bu sail ile ol keni
Ey Esedi o dilbere bu sözü biriya dedim.

Bahram Asedi

Selam Olsun

Selam olsun
Gözün açib bu Aleme
Gelenlere selam olsun
Bu gelişin nedenlerin
Bilenlere selam olsun

Yok bu yolda bak yorulan
Var sinesi çok durulan
Sevgi için her kurulan
Şölenlere selam olsun

Hak eksilmiyor dileklerden
Nuru yağır bebeklerden
Yad sevgisin yüreklerden
Silenlere selam olsun

Korku bilmez gözler ilen
Hak konuşan sözler ilen
Yüreklerin közler ilen
Delenlere selam olsun

Fayda görmeyib namazda
Ne Irakda, ne Hicazda
Dar başında ip boğazda
Gülenlere selam olsun

Hallac gibi görenlere
Nesimi tek erenlere
Yolun Hakka sürenlere
Olenlere selam olsun

Biri yaşar leyaketli
Biri öler metanetli
Bu bölüşü adaletli
Bölenlere selam olsun

Aleme gelen her sava
Gelir burda düşür lova
Gidenlere hayır dua
Gelenlere selam olsun.

Bahram Asedi(Sınmaz)

Bahram Asedi

Sene

Sen nice güzelsin ey güzel peri
Seni gören gelir hay ilen sene
Hayranın ne ki tek yer küresidir
Güneş hayran olub ay ilen sene

Her küçük, her büyük, her han, her paşa
İster sene gele, sene yovuşa
Düşmeye aşkının remzini başa
Yoksullar yögürür bay ilen sene

Fırsat bil esedi, yarın sesini
Ondan özgelerin etme behsini
Koyma onsuz keçe bir nefesini
Nefesler verilip say ilen sene.

Bahram Asedi

Senin Sazın

İl aşıkı senin sazın
Meni özümnden eyleyir
Nedendi dayananmıram
Meni dözümnden eyleyir

Mizrabın görende simi
Gizledenmirem sevgimi
Oynayıram uşak kimi
Meni izimden eyleyir

Sanki tutur bileğimden
Dayanıram gereğimden
Kederleri yüreğimden
Yaşı gözümnden eyleyir

İl aşıkı, senin sazın
Keyretli sesin, avazın
Muştuluğun verir yazın
Meni sözümnden eyleyir.

Bahram Asedi

Sensizlemişem

Hesret oldum sene men men sene sensizlemişem
Mene bak, bak mene, bir gör ne bedensizlemişem!
Minyatorlar kimi ince‏ ldi canım hicrinde
Boyda boysuzlamışam ende de ensizlemişem
Senden ayrı mene ürcah‏ dı enayın iş‏ ler
Vetenim de mene kurebetdi vetensizlemişem
Bir benim var idi sensiz yaşayanmazdı bir an
Nec olubdur o benim hardadı mensizlemişem
Olmuşam da ele yankı senimin sevgi‏ sine
Su kanık veremz ezizim şüverensizlemişem
Mene iş veremz ipek‏ ler geyinib herlenmek
Gül‏ ler incitdi yazık canı dikensizlemişem
Kurudum koy dedim el çatmaz olan arzuları
Sermeye yokdu yerim men vere‏ zensizlemişem
Kapanıbdır dükanım aşke düşenden buyana
Milyonum hardadı kardaş? Ki tümensizlemişem
Yaşayışda ki sene çatmağıma imkan yok
Ölüme hesret olub gör ne kefensizlemişem
Ey seba dağlar ucu ile bu sözü yare yetir
Veysden bir haber ey yar yemensizlemişem.

Bahram Asedi

Sultan

Sen bana sultan olalı
Hakkımı ie bilirsen
Sade bir hayat yolumu
Pozursan hee bilirsen

Yüz apartuman kayırıb
Kızıl moblman kayırıb
Beni nerdivan kayırıb
Göklere keçe bilirsen

İpeğē cumar bedenin
Duymazsan yetim şivenin
Baş benimdir kayçı senin
Biç nece bie bilirsen

Ancak dövran bele kalmaz
Bu pozğunluk tele kalmaz
Bu dincelmek dile kalmaz
Bu elden köe bilirsen.

Bahram Asedi

Sultanım

Lütf gözü ile mene bak sultanım
Koyma bu derdlerde bele katlanım
Ay nece asude ‏ idim bir zaman
Aşk gelib odlara saldı canım
Yok dahı karşımda benim bir yolak
Çare budur od tutuban odlanım
Kelbimi zenn eyle‏ me yalkız yanır
Od bürüyüb cismde dörd bir yanım
Her yetene derdi demek olmayır
Çare budur derdler içinde yanım
Kül olur amalımızın gülleri
Gör nece şöle bürüyür erkanım
Ağladırım göyde melaik‏ leri
Odluca tufane dönüb efkanım
Men meger insan deyilem ey senem?
Bir bele derdlerde nece fırlanım?
Birce bakış kıl könüle, söz budur
Ta ki bu can vermeyi asan sanım.

Bahram Asedi

Şair Dostlarım

Şair dostlarımla ben görüşemeye
Özümde ihtiyac hissi duyuram
Şair dostlarımla olduğum zaman
Çok derdime ilac hissi duyuram

Şair dostlarıma ne verirem ben
Şair dostlarımdan ne alıram ben
Ki böyle telesik, tovarak gidib
Onların kapısın tez çalırım ben

Şair dostlarımdan ne dünya malı
Ne medal istirem ben ne bir mekam
Ne de ki bende var verem onlara
Ben de var - dövletde onlara tayam

Şair dostlarıma yürek sirrimi
Ap - açık, saf - sade deye bilirem
Onların yanında ne yaltak olub
Ne riya paltarın geye bilirem

Yürek sözlerini açıb deyirler
Beni mehrem bilir şair dostlarım
Düşüncelerinin halvetlerine
Beni hemdem bilir şair dostlarım

Odur ki onlarla ben görüşemeğe
Telesik gedirm böyle tovarak
Benimle görüşür şair dostlarım
Fikirde oluruk bir- bire dayak.

Bahram Asedi

Şairin Ölümü

Benim hayatıma kasd eden varsa
Katlimi özgeye öyreden varsa
Bilsin asanlıkla ölen deyilem
Onun meramına gelen deyilem

Ölmerem karanlık olsa da yolum
Zülmet dünyası ile dolsa da yolum
Özümü bir çırak elerem orda
Işığı yollara çilerem orda

Ölmerem od alıb yolum yansa da
Dere - tepe, aran alovlanısa da
Şıdırkı bir yağış olub yağaram
Ödun el - ayağın bir yol yığaram

Ölmerem deryalar kolumu tutsa
Sular neheng tek yolumu tutsa
Kuş olub uçaram suların üstün
Etmerem yol tutan suları mesken

Ölmerem yolumda dayana orman
Ormanda heyvere, korkulu hayvan
Dönerem aslana öyle bağıraram
Yolu kesmek olar onlara haram

Ölmerem yolumu kesse de dağlar
Zenn etmeyin dağlar yolumu bağlar
Bulak olub ceyran tekin kaçaram
Kayadan kendime bir yol açaram

Ölmerem başımı duman alsa da
O beni çovğuna, çene salsa da
Güneş olub ele püsgürrem ona
Yeddi kat göklere gedib kovzana

Ölmerem başıma dolu yağsa da
Daş tekin göklerden yere aksa da
Volkana dönerem gelenmez dolu
Daldalı kayıdar geldiği yolu

Ölmerem hulase ne bela gelse
Gökden bin bir bela bene tökülse
Yolumu kesenmez iti kılıclar
Benden bac alanamaz heç güzü aclar

Ölmerem dayannam her neden möhkem
Her ne kada gele ondan ölmerem
Şairem duygudan düşende öllem
Yürekde arzudan düşende öllem
Ölerem tutulsam eğer dilimden
Ölerem kalemim düşse elimden.

Bahram Asedi

Şairin Yurdu

Senin dikkatini çekmeyen konu
Şaire yegane, ferd olar bezen
Sadece güz yumub görmediklerin
Şair yüreğine derd olar bezen

Herbe ile çekilmez sahneden şair
Gezer her güşeni ili eder seyr
Kimse cüret edib bakanümayan yer
Bir şair insana yurd olar bezen

Hakkın sesi gerek şair sesinde
Şair olmamalı baş hevesinde
Şair meraminin nertahtesinde
Başını uduzmak şert olar bezen

Gahdan bir kılıklı bileğe döner
Gahdan bir gem dolu yüreğe döner
Gahdan bir yumuşak ipeğe döner
Katı polattan da sert olar bezen

Ne çokdu şiirbaz çok şairhan da
Şairlik medalın boyna takan da
Esedi dayanan yere bakanda
Çoklarının güzü dörd olar bezen.

Bahram Asedi

Şiir Yazmayan Gün

Benden incimeyin ey azizlerim
Gahdan ben divane, deliyem sanki
Gahdan volkan gibi od püsgürürem
Gah deli çayların seliyem sanki
Gahdan karaneyem terse kovalam
Bir zaman setarın teliyem sanki
Dilsiz bir millete şair olmuşam
Axı ben bu ilin diliyem sanki
Gahdan sümükleri gizildedirem
Zirvelerin esen yeliyem sanki
Ele hebs edirem özümü gahdan
Sümüğün içinde iliğem sanki
Sanki bu milletde yok yazı bilen
Halkın kalem tutan eliyem sanki
Her dikkati çeken sözü yazıram
Sözün gah bemi gah ziliyem sanki
Hayatım bağlıdır şiirime benim
Şiir yazmayan gün ölüyem sanki.

Bahram Asedi

Tebietin Ruhu

Hele tebietin ruhu yaşıyor
Bütün gözellikler küsmeyib hele
Hele bülbül konar ağaclar vardır
Bağdan serçe sesi kesmeyib hele

Bir az tebietin koynuna gedek
Bizi kucağına alsın o hoş - hoş
Yığsın cırcırasın, böcüğün, kuşun
Tebiet mahnısın çalsın o hoş - hoş

Açak koynumuzu mehebbet ile
Öpek dağlarından esen yelleri
Hamı hörmet için ayağa kalkak
Görende çayında akan selleri

Tebiet bizim ilk beşiğimizdir
O bizi besleyib ezel gününde
Ruhumuz bağlıdır ona dayıma
Ruhumuz sesi var onun ününde

Ne büyük bir sehve uğramışdım ben!
Deyirdim ki ölüb arı çöl - bayır
Ölen biz insanın zövküdür gördüm
Hele tebietin ruhu yaşayır.

Bahram Asedi

Tezadlar

Bir gün baş dşmenim olan a kardaş
Bir gün baş sadağa kılmağın nedir?
Bir gün eller üste gezdirmēin ne
Bir gün ayaklara salmağın nedir?

Bir gün Őekilimi tutursan kaba
Bir gün isteyirsen benimēn veba
Bir gün tellerimi yuyub glaba
Bir gün sakkalımı yolmağın nedir?

Bir gün deyirsen ki kurbanam sene
Bir günü dnrsen keni dşmene
Bir gün gzlerinde kine var bene
Bir gün bu gözleri dolmağın nedir?

Dşne bilmirem ben bu kılığı
Bir gün yar bilirsen bene halığı
Bir gün yrenerken can almaklığı
Esedî canını almağın nedir?

Bahram Asedi

Tohtak

İstirem dünyanı ben güzel görüm
Ondan lezzet alım şen hayat sürüm
Ancak bir deste gül dere bilmirem
Tikandan başka şey göre bilmirem
Allahım, bu ne iş bu ne macera!
Haste yüreyimde bu nasıl yara?
Dünyadan istirem lezzet koparım
Her gelen yolçuya bir gül aparım
Her gelen azizi benzedim güle
Onu karşılayım ben güle - güle
Yakamdan el çekmir ağlamak benim
Nahak göz yaşına diğlamak benim
Dünyadan gileylik zamandan küsü
Gelir kalemime bak kardaş, özü
Ancak istemirem onu ben yazım
Hazin istemirem ola avazım
Benim çağdaşımın derdi doyunca
Biçilib boyuna ömrü boyunca
İstemirem ona mersiye yazım
Onun mezarını şiirimde kazım
Ona yyürek vermek istirem ancak
Kimse yok özüme bir vere tohtak
Ben de çağdaşımın birisindenem
Hele derdlilerin irisindenem
Neylemek kardaşım hayat, hayatdır
Hayatda dincelmek insana yaddır
Hayatı en güzel görmek istirem
Gözellekle ömür sürmek istirem
İstirem dünyanı ben güzel görüm
Her gelen yolçuya bir çeleng hörüm.

Bahram Asedi

Toz

Yolda tozdan her bir insan inci‏ yer
Her bir insan tozlu yoldan inci‏ yer
Tozsuz amma görme‏ sen, sen heç yolu
Tozsuz amma süreme‏ sen, sen heç yolu
Yol düze‏ lmiş getmeye, seyr etmeye
Meksede asanlık ile yetmeye
Her düze‏ lmiş bir yola yolçu gerek
Yolda ne sağcı ne de solçu gerek
Tozlu yolda raheti etme heves
Toz yatandan sonra çek rahat nefes
Meksede çatmağını kim iste‏ mez?
Tozların yatmağını kim iste‏ mez?
Ruhumuz düşmüş bizim bu aleme
Toz salıb, bu toz dönübdur Ademe
Dünya bir yol, ruhumuzdur yolçusu
Cismimizdir kovzanan bir yol tozu
Toz nece göyde dolanbac eyle‏ yer
Fırlanar, sonda yere başın eyer
Esli çün torpak idi torpak dedi
Torpak ağzın açdı torpağı yedi
Esl oldu esline çün aşına
Hem duruldu hem ‏ de saf oldu hava
Ruhumuz Hakdan gelib Hakka geder
Aram olmaz getme‏ se Hakka keder
Mebdeyi Allah olubdur çün onun
Meksedi inna ileyhe raceun
Bu ne yol‏ dur her iki başında o
Kollo şey-en halek ella vecheho.

Bahram Asedi

Ucalan

Ucalan yukarı bakmalıdır, çün
Yukarı bakmasa ucala bilmez
Yukarı ucalmak isteyen kişi
Karşıya iki kat olmaz, eğilmez

Sen öyle iki kat olursan yazık
Az kalır dodağın yere de değsin
Bununla ucalmak isteyirsen ey
Ay böyle ucalmak başına değsin

Senin eğildiğin o alçak kişi
Senden iki yüz kat alçaktır alçak
Ucalda bilmez ki alçak alçağı
Sen ona kolçaksın o sene kolçak.

Bahram Asedi

Uçuş

Bir vaxt göyde uçardım
Azad kanad açardım
Kafıldan soraklandım
Kanadımdan oxlandım
Düşdüm yere büküldüm
Ayaklara töküldüm
Beşer olarken adım
Çıktı göye feryadım
Xeste#8207; liye atıldım
Xeste#8207; lere katıldım
Ruhumu bürüdüler
Cism ile seridiler
Dahı uça bilme#8207; dim
Kanad aç bilme#8207; dim
Dayim üçmak iste#8207; dim
Yerden kaçmak iste#8207; dim
Cism saxladı meni
Yedirdi mene deni
Den deyil dermandı bu
Xeste#8207; lere candı bu
Yeye#8207; rm dermanımı
Sagaldaram canımı
Soyunaram cismimi
Uçaram ruhlar kimi
Yene göyde uçaram
Azad kanad açaram.

Bahram Asedi

Üç Çırak

Biz bu şeherin
Oğlanı - kızı
Tanırık yaşıl
Sarı - kırmızı

Her xiyabanın
Başına bakak
Görerik orda
Üç dana çırak

Yaşıl yananda
Yoldan keçerik
Bu üç çırakdan
Onu seçerik

Sarı çırağı
Görende tez - tez
Bu xiyabanı
Boşaldarık biz

Tez dayanarık
Görsek uzakdan
Çünkü korkuruz
Kırmız çırakdan.

Bahram Asedi

Xeief-i Mteber

Ey Nebi ey ki melaikden ucaltdin acebi
Ey terennm eden ayat-i ilahini lebi
Ey eden xilketine Őkr nebiler elebi
(Ey vucudun eseri xilqet-i eŐya sebebi
Nebi ol veqt ki bil-fel gerekmezdi Nebi)

Ey teheyyrde koyan sureti dokkuz feleki
Ey teesrde koyan sireti ins-o meleki
Ey peyemberler içinde grnen Şems teki
(Seyyid-i Ebtehi-yi mekki-yi mmi-yi zeki
HaŐimi-yi medeni-yi kreŐi-yi erebi)

Ene fi rtbeteke seyyidena la edri
Őeb-i miracda Cibrilden stn kedri
Őuret-i ehzen ile brc-i imamet bedri
(Sibqet-i zat ile eyvan-i risalet sedri
Őeref-i esl ile fehrest-i rsl mntexebi)

Ya Nebi Xızr kalıb lde senin mhtacın
Gtrer grse Sleyman seni baŐdan tacın
Naqis etmiŐdi Xelil kebede sensiz hacın
(Ezm-i erx etdi Mesiha ki bula meracın
Yetmedi menzil-i meqsude teriq-i telebi)

Came-i mcze-yi Meryem- İsasen sen
Samiri ovcun aan bir yeni Musasen sen
BtŐikenlikde Xelile ulu hemtasen sen
(Xeief-i mteber-i Adem- Hevvasen sen
Ce-elellaho fedaen leke mmi ve ebi)

Seyyidi indeke ehval-i zemiri melm
İz zekker be-kiyame fe-ekuno meğmm
Esed isyanının efvini eyle merqm
(Ya Nebi kılma Fuzulini kapından mehrum
Efv kıl var ise dergahde terk-i edebi.)

Bahram Asedi

Yalan Deyen Güzler

Dedim nedir işvelerin?
Aşike can alan dedi
Dedim nedir bakışların?
Yüreklere talan dedi

Dedim bakanda güzlerin
Dedi azdırar yüzlerin
Dedim say yürek közlerin
Hele hamsan dolan dedi

Dedim olma bene serin
Dedi sen değilsen derin
Dedim deste hörüklerin
Çalıcı bir yılan dedi

Dedim vesle yetir elan
Dedi gerek rüsvay olan
Dedim güzler demez yalan
Neçin bene yalan dedi?

Bahram Asedi

Yaralı Durna

Ey katarından ayrı salınmış
Rengin bes neden saralı durna?
Getme bir dayan, ürkme üç telli
Ovçu elinden yaralı durna

Getme, kadaya, derde dalarsan
Yolda dermanı kimden alarsan
Getme yaralı, yolda kalarsan
Uca dağları kar alı durna

Eli sınavdı kandan el yumaz
Bağda bülbüller ötmez, okumaz
Ovçu neyleyib mene yovumaz
Uca dağların maralı durna

Ay mehmer telli, dostun bil beni
Yana dönderme uca gerdeni
Ovçu deyilem ovlayam seni
Gezme şairden aralı durna.

Bahram Asedi

Yarsız Olmasın

Yüreği odlara salan yar olar
Ay allah hiç yürek yarsız olmasın
Uşığı deyerler başa beladır
Tanrı bu belanı bizden almasın

Ha tut karşısını sen ha öğüd ver
Güzlerin bağla, vur eline zencir
Cavandır kalbi var yüreği istir
Başını belaye nece salmasın!

Gem yeme dedinse artık yanaram
Day besdir sözünü gel ele tamam
Şairin yüreği kövrekdir sonam
Nece derdi görsün geme dolmasın?

Bahram Asedi

Yaşayış-intizar

Yaşayış, intizar demektir bence
Amandır Allahım, bu ne eğlence?
Uşak doğulmadan intizarı var
Ata- ana çekir ona intizar
Ata- ana ona intizar çekir
Onun gelmeğine göz yola tikir
Dirçeldi ki bir az özü dözümsüz
Böyük başmağını geyir görürsüz
Bu özü intizar nişanesidir
Onda böyümeğin bir hevesidir
Sakkalı çıkmağa oğlan teleser
Bu onda intizar değılmi meğer?
Sonrakı intizar evlenmek olmuş
İnsan intizardan meğer yorulmuş?
Baht evine köçen her gelinhanım
Olsaydı bir deyir kızım, oğlanım
Beşiği yüvleyib deyem laylalar
Dövremi alalar şirin balalar
Uşağı da olur intizar bitmir
Uşak intizarı onda eritmir
Danı durub ayak tutaydı balam
Oalarmı toyuna ben diri kalam?
Toyun da eleyer intizar bitmez
Toy da intizarı onda eritmez
Oalarmı Allahım nevemi görem?
Onun tellerini elimle hörem
Nevesi de olar bitmez intizar
Hele de intizar onda vardı var
Dişleri töküler beli büküler
Ağarmış saçları tel - tel töküler
Çelikle de ancak yeriye bilmez
Çelik götüremeğe beli eğilmez
Uşaklar, neveler dağılar geder
Ölüme intizar onu incider
Ölümlle intizar bitecek gören?
İnsan, isteğine yetecek gören?
Ölümden sonra da vardır intizar
Ölmek intizarı ne cüre pozar?
Mehşer intizarın aydın görürem
Haçan bitecekdi Allaho elem.

Bahram Asedi

Yaşayış-ölüm

Yaşayış elvandır, ölüm bir cüre
Yaşayış bir ömür, ölüm bir kere
Yaşayış farklı, ölüm farksız
Yaşayış hemişe ölümden aziz
Yaşayışda yalan, iftiralar var
Günahla doludur çok yaşayışlar
Biri elvan geyir, biri çıplaktır
Biri zulumkardır biri yaltaktır
Yaşayış şahlara tac bağışlayıb
Yoksul yazıkları oka tuşlayıb
Birinın nemeti yağış gibidir
Biri kapıların ac yetimidir
Ölüme gelende farkı yok amma
Ona fark elemez mallayla umma
Çıplak edecektir beği, hanı da
Toprağa salacak o sultanı da
Yelli burunlara doldurar toprak
Ona fark elemez kötükle yaprak
Yaşayış farklı, ölüm farksız
Yaşayış hemişe ölümden aziz
Niye de gerekdir o azizlensin
Ölüm ayaklansın, ölüm dizlensin
Azizlenmelidir bu ölüm bence
Yaraşığı vardır fahre, güvence
Kimse tapşırığın vecine almaz
O rüşvet de alıb cibine salmaz
Bununla gerekdir o büyüklensin
Hemi azizlensin, hemi diklensin
Alsın yaşayışın kalasın ölüm
Ölsün de yaşayış, yaşasın ölüm.

Bahram Asedi

Yaşayış

Yaşayış bir çaya benzer
Gah durular aka - aka
Gah bulanar döner sele
Çok evleri yıka - yıka

Yaşayışın xeletine
Çokları düşmez çetine
Gah da onun nemetine
Çoku kalar baka - baka

Gah yaşayış insana çay
Çay getirer çöllere pay
Gahdan insana himalay
Yorularsan çıka- çıka.

Bahram Asedi

Yavrucık

Pek çocukken annem bana söylerdi
Bu ne güzel, ne mutlu bir yavrucık
Şen yarınlar bebeciğimi özliyor
Güzlerinde umutlu bir yavrucık
Acısı yok bal tatlı bir yavrucık

Ben büyüdüm yaşar iken boy atdım
Atamadım ömrümde bir iy addım
Günlerimi kara ile boyatdım
Oldum gözü bulutlu bir yavrucık
Nerde kaldı o mutlu bir yavrucık?

Bulamadım çare bulan ağrıma
Oturarak düşünürüm uğruma
Şimdi ben de söylüyorum yavruma
Bu ne güzel umutlu bir yavrucık
Olacaktır yel atlı bir yavrucık.

Bahram Asedi

Yolun İŖi Yormaktır

Yolda yoruldum deme
Ölme kırılma kardeŖ
Yolun iŖi yormaktır
Yoldan yorulma kardeŖ

Gördün çekirler seni
Kendir ele bedeni
Heyrete sal çeken
Sert ol kırılma kardeŖ

Bakma korku herbeye
BaŖ da eyme her beye
SarmaŖık tek her neye
Gelip sarılma kardeŖ

Çekilme pıçak ile
Möhkem ol ocak ile
Heç iti nacak ile
DaŖ ol yarılma kardeŖ

Saf ol ezizim durul
Ne hastelen, ne yorul
Birce allahdan sorul
Yaddan sorulma kardeŖ.

Bahram Asedi

Yüzlü Konak

Ben gelmişem size konak
Bana pişirin kaykanak
Özünüz ac da kalsanız
Bana verin tabak - tabak

Konak gelmişem size ben
Yaraşır girem göze ben
Siz ne gerek danışasız
Macal vermerem söze ben

Şize ben konak gelmişem
Özümü üstün bilmişem
Size atmacalar atıb
Sakkalınıza gülmüşem

Gelmişem konak ben size
Beni siz koyasız göze
Konak tepeye çıksa da
Ev sahabı gerek döze

Ben size konak gelmişem
Görüb kaykanak gelmişem
Barmağı batırmağa yok
Elimde çanak gelmişem

Size konak gelmişem ben
Adınıza gülmüşem ben
Amma süfrenizdekine
Tamarzıdan ölmüşem ben

Gelmişem ben size konak
Döşekçeye mize konak
Siz utanıb dinmeyesiz
Dörd bucağı geze konak

Konak size ben gelmişem
Elde nize ben gelmişem
Kolu bağlı bir kul olun
Çökün dize ben gelmişem

Ben gelmişem konak size
Getirmişem çanak size
Ya doldurun çanağımı
Ya vuraram nacak size

Şize konak ben gelmişem
Öyrenerek fen gelmişem
Sizi güpseyerek yere
Eller üste şen gelmişem

Size ben gelmişem konak
Bana pişirin kaykanak
Kaykanaklı süfrenize
Deste - deste gelek konak.

Bahram Asedi